

LA BARRETINA

SETMANARI POPULAR HUMORÍSTICH Y LITERARI
Deslligat de tot partit polítich

SORTIRÁ CADA DISSAPTE

ENCÁRRECHS Y CORRESPONDENCIA.—MOLAS, 24, ENTR.º, 1

Número solt 5 céntims
Atrassats 10 céntims

SUSCRIPCIÓ: Un any 3 pessetas.—Mitj any 1'50
Los suscriptors del interior, rebrán lo folleti encuadernat

FILOSOFIA Y LLETRAS

Desenganyis D. Fulgenci lo mon es una mentida..... y tots vivim perque sí.

QUINT FOLLETÍ DE **L' ESTRENO DE LA PRIMERA OBRA**
Ó APUROS DE UN AUTOR NOVELL
PRIMER FOLLETÍ DEL DRAMA **INCAPACITAT**

CRONICA HUMORISTICA

Lo moro Tan-Ben-Rifat
 qu' es d' il-lustre descendencia
 va acullirme dins sa casa
 ab gran complasencia meva
 y tots los llochs més sagrats
 que en la Meca tant veneran,
 han sigut vistos per mi
 son redactor Boca Ceca.
 Mes lo que mes he admirat
 ha sigut la gran *ullera*
 qu' aquell moro bon xicot
 poseeix... Oh! es una pessa
 qu' admira ab sa presició
 puig qu' ab ella he pogut veure
 lo que passa aquí y allà
 á la Xina ó be á la Grecia;
 en fi á las cinch parts del mon
 arriba la gran *ullera*.
 Lo primer qu' he recordat
 quan vaig poder dirla meva
 va ser nostre Barcelona;
 l' hi he enfocat, mes sols vaig veurer
 un sabre desenvainat
 esmicolant una prempsa.
 Fora, fora, jo 'm vaig dir
 no serveix per casa teva.
 Y ¿Madrid? vaig preguntar
 qué pasará? es quimera,
 com un nuvol gros, molt gros,
 l' armatoste tot. m' entela.
 Fora, fuig d' Espanya noy
 que 's compren qu' es mala terra.
 Veyam, doncas, lo Transvaal
 dich y al devant meu comensa
 á enlayrarse un nuvol gros
 com fum d' estampa de negre,
 luego roig com si fos sanch

fins que al fi, veig que comensa
 sortí una claró mitx morta
 y unas serras gegantescas:
 al mitx un vellet tot nú
 qu' ab valentía 's defensa,
 deixant un rastre de sanch,
 d' una grossa y hermosa hiena
 que també te al seu entorn
 de sanch la crudel senyera;
 a son voltant, hi ha una gent
 qu' aquell dol á mort contempla
 y quant lo vellet rebot
 son rival ferida en terra,
 s' ou d' admiració un murmuil
 y una riolla prou alegre
 que demostra 'l ver content
 qu' aquells qu' aquell dol contemplan.
 Mes quant veuhen que 'l vellet
 cau vensut per 'quella fera,
 van corrents boy amagant
 lo disgust que 'ls fa estremeixe,
 y fingint un cert carinyo
 acarician á la fera
 que ab goig dona un vol triunfant
 entre mitx dels que 'l contemplan.

.....
 Torna á la lluyta mes viu
 y 'l vellet y aquella hiena
 cauhen abdós abressats
 entre sanch y 'l llot de terra.

.....
 No vull veu pas res mes
 que la lluyta 'm fa extreme'xe.
 Ah! si jo fes els mirons
 qu' aquell dol á mort contemplan!

BOCA CECA

Ventatjas del teléfono pels sorts.... de conveniencias

Lema:!!.....!!

Rrrrrrrrr..... rrrrrrrrr.... r.... r... rrr. rr.... rrrrrrr.
 —¿Central?..... (Pausa.) ¿Central? (fort) ¡¡Central!!
 —(Al cap de 5 minuts.) ¿Quí demana?

—Posim al 178.

—(A la Central, la senyoreta te las orellas tapadas ab cutó fluix.)

Digui.

—Ab el 178, Afanyis. (Don Cipriá penja 'ls teléfonos als ganxos, remugant.)

—(Un quart y mitx de més pausa,—Al 178 estaban esmorsant.)

Rrrrrr..... rrrr..... r..... rrr.....

(Don Cipriá torna á despenjar 'ls teléfonos y s' els aplica al oído.)

—Escolti... .. Escolti, ahont es aquí?

—Al número 178. (Don Cipriá respira ab valor.)

—Fassi el favor.... que hi ha la senyoreta Serafina?

—(Una veu femenina). Per servirlo, ¡Qué volía?... Vosté qui es? ...

—Soch, Don Cipriá á casa el sombrero, Escolti, Soch el senyó de la senyora que li fá 'ls sombreros ¿sap?

—Escolti. (Aquesta te també á causa d' un mal ayre las orellas tapadas ab llana. Are, digui, ¿qui demana?)

—Deya, que yo, un servidor, es 'l marit de la senyora del carrer Nou, quart pis segona porta, Allá ahont li fan 'ls sombreros... ¿M' enten are?

—Sí, sí senyor digui.

—Y com que l' altre semana ja va te la mateixa cansó, li telefoniaba per veure si avuy l' hi vindria bé per aquell comptet ¿sap? (5 minuts de pausa.)

¿Que no 'm sent?.....

—Acostis més al receptor, ¿'m sent are?

—Are digui, digui, es que la nena ploraba y no 'l sentía, la vritat, si 's vol molestar de repetir.

—(Don Cipriá que no está de romanos, acaba ja 'ls conquibus.)

Be ja veurá, deya si vol que vingui avuy per 'l compte... 'm sent ara?

—(La senyoreta Serafina á n' al nen.) Nen fes el favor no cantis hi ha un senyó que m' está dient *algo* y no 'l comprench.... (Y tornant á aplicar la boca repeteix.) Are, are digui.

—Qu' aquell compte.

—Sí, si digui.

—Sí, que aquell compte ¿sap? vull dir si vol qu' avuy 'l vingui á.....

(La senyoreta Serafina al nen.) Pepito.... calla si pots que no sento lo que 'm diuen.

(Lo senyó Cipriá al colmo de la rabia.)

—Escolti, escolti, escolti.... ¡¡¡Eh!!!

—Central, Central, Central. (Ab dó de pit) ¡¡¡Central!!!

(La senyoreta té l' aurella tapada ab cotó fluix).—Digui.

—Ab ún tó de veu que interrompi tot 'l servici.—Avants de mitja hora vull 'l teléfono núm. 1420 arrencat, ab aixó que vingui quansevol á enportar-sel fins que s' en inventi un que la veu 's fiqui á la moll dels ossos del sorts ... de conveniencias.

—(La Central.) Ab quin número diu que vol la comunicació?....

Y sense esperar resposta, armat d' una vara 's dirigeix personalment á casa la senyoreta Serafina malehint 'ls invents de fi de sigle....

S. S. y O.

De la Ceca à la Meca

I

Després d' un penós viatge
 que no s' acababa may
 amich *Boca-Ceca* arribo
 com un burro tot cansat
 al gran país de la *Ceca*;
 país qu' es de l' Oriental,
 y segons datos es trova
 per la part esquerra entrant.
 Hem estat dugas vegadas
 casi á punt de naufragar
 y hem passat mil peripecias
 qu' ens costan nostres treballs.
 Cregui qu' ab salut... y pelas
 no 'm creya arribarhi pás,
 gracias à la Omnipotencia
 de Deu y de tots els sants.
 Ja 'm veyà dintre la panxa
 d' algun peix d' aquells estranys,
 ó á dintre d' una tunyina
 ballant ab la Tecla un wals.
 Puig sabrà amich *Boca-Ceca*
 qu' ella sempre al meu costat
 vaig tenirla mentres feyam
 la travessia p'el mar
 Pobre Tecleta! Resignada
 no 'm deixaba ni un instant,
 recordantse moltas voltas
 d' alló que vosté ja sab.
 Per últim vam veure terra,
 tranquils hi vam arribar,
 desembarcàrem y... *alante!*
 ¡Cámpatela Tecla y Pau!
 Una caterva de moros
 casi tots vestits de blanch.
 figas y dátils venían
 per 'quell port amunt y avall.
 Jo prou buscaba tramussos
 guixas y sigrons salats,
 pro vaig veure qu' era inútil
 ni un cacahuet vaig trobar.
 Respecte á lo cop de vista
 qu' em va semblar la Ciutat,

dech dirli que va deixarme
 tant sorprés y ademés tant...
 que vamos encare es l' hora
 que veyentho creus me faig...
 Aquell moviment de cotxes,
 tranvías, carros .. que hi ha
 desde 'l matí fins al vespre
 sense parar ni un instant,
 en nostre terra espanyola,
 aquí no 'l vaig veure pás.
 Per tot a'reu sols la calma
 la pau y tranquilitat
 regnava ben diferenta
 del nostre país natal
 D' en tant en tant algun more
 deya algun *ijamalaja!*
 seguit d' algunas paraulas
 com *flis-flás, enfarfegat,*
vatua Ald! Jimi-Jama,
y de fastich fassols faig.
 Lo llenguatge penso entendre
 per més qu' es entravessat.
 dintre alguns días... ó mesos
 que 'm trobi aquí d' estadant...
 Per ara estich buscant casa,
 ja veurem com m' anirà
 puig més cosas no puch dirli
 fent tan poch que hi arribat.
 No se 'ls ministres si *connan,*
 ni si ministres hi han,
 de tots modos quant ja 'm trobi
 coneixedor com avans
 de 'ls assumptos que certs homes
 barrinan dintre son cap,
 ja l' hi escriuré desseguida
 puig jo ab ningú gasto planys.
 Ja 'm dirá que tal li prova
 la Meca, y per 'hont s' hi vá,
 puig tinch ganas si algun día
 puch, de venirlo á abraçar
 y aixís sabrà lo carinyo
 y apreci que li te en Pau.

Per la copia

PAU ROSÉS.

ESTRUEJANT

Son moltes las casas en que, cada any per aquesta época s' hi desentrotlla lo mateix saynete.

Tot es traji amunt y avall. Tot es arrossegar mundos y maletas y donar ordres en alta veu; fer soroll á fi de que 'l vehinat se n' enteri bé de l' objecte causant d' aquell desordre y precipitació.

—Miréu, noyas, molt cuydado no 's rebreguin los delicats vestits colors cre de cuyna; procuréu que 'ls sombreros vaigin ben col·locats sobre de tot perque al tancar los mundos las tapas no axafin aquest be de Deu d' hortallissas que 'ls dona tanta elegancia y vos afavoreixen tant. No descuydeu rés; sobretot portéusen alguna *novela dal fulletin* per entretenir los ratos en que sol siga servit no per metrens la surtida dificultant la excursións y anadas á las fonts de gemadas ayguas, absentia y regulador inmillorable del ventrell.—

A'gus vehins riuhen interiorment, al sentir aqueixas demostracións tan cursis.

La familia de don Secundino, modest empleat d' aduanas, quin cárrech obliga á gastar molta fanfarria y á consumir á l' engrós moltes patatas y macallá ab monjetas, cad' any quan las calors fan sa molesta entrada, se estan per enterar á tot lo mon que per forsa han de fugir de ciutat, ahont las brometas del estiu no es sentan be á sas delicadas personas.

De tothom se despedeixen com qui 's prepara á passar la mar, aussentantse per llarch temps á llunyas terras, surtint triunfalment en plena llum el día arrastrats per un faeton, mostrant al través de sas finestras aquell engle de fesomías ab mes tons y retochs qu' un quadro al oli, ab lo sostre y tial del cotxero inundats per maletas, sachs de ma, mundos y baguls tan plens d' il·lusions com desembarassats de cárrega, anant á fer una volta per levant de l' estació, á paladejar, envejant á los felisos mortals quina posició os hi permet poguer allunyarse fins á alguns dels fresquivols y pintorescos indrets de los que tant ben provehida n' está l' hermosa Catalunya, passant de llarch, y anantsen cap á fastiguejarse aquells tres mesets reglamentaris en algún barracón de per aquí la montanya pelada, ó per los voltants de l' allcarca, sostre mort about s' arreplegan y recullen las miserias vergonants cubertas per pellingos y aprofitaments «que un tiempo fueron» com si gué un versayre, fent verdaders «tour de force» per posarlos al estil del disimular lo raquitisme de grandesas que disfressan y embolcallan.

Pochs días fa qu' han abandonat la ciutat, que ja desitjan de tot cor que las calors s' acabín, tant per l' escena magistral de la tornada, com per curarse de la malaltia tan propia de la gent *del times of monny* y d' efectes més desastrosos per ells que totas las calors hagudas y per haber.

Quant de planyer sou vosaltres ¡oh! infelissas víctimas de la guilladura de las grandesas; y quantas malediccións vos en dressan los pobres desditats que hi tenen algun compte pendent ab alguna d' aqueixas calamitats més temibles que las set plagas d' Egipte.

¡De tot cor vos compadeixo, y demano á Deu que 'ns lliuri d' una falta tan gran de sentit prátich!

C. SAMÁ.

Lo crit de fam

Quina fosca ;mare mia!
aquella tan trista nit;
tot lo poble ja dormia,
sols en lo bosch se sentia,
d' un nin lo crit.

La lluna per mes tristesa,
sa cara no treya entant,
y entre mitj de la pobresa.
una mare sola hi resa,
ab son infant.

¡Quins crits aquell nin llensava!
Entre llit de blanca neu,
y mentres l' acariciaba
la mare entant pronunciava:
«Dorm fillet meu»

A un viatjer que passaba
la mare per caritat.
almoyna li demanaba
y ell sa via continuaba
sense pietat.

Als pochs moments morta queya
sa mare entre fanch y neu
y ja dingú cas ne feya
dels plors del nin, ni li deya:
«¡Dorm fillet meu!»

L' endemá al apuntá el día,
entre mitj d' aquell boscám;
la veu encar se sentia
D' aquell nin que repetia:
¡Mare tinch fam!...

FRANCESCH BERTRÁN Y P.

QUADRET

AL BON AMICH FELICIÁ ELÍAS

Enmudits y silenciosos
'vers el cementir' marxavan;
tothom resava alguns mots
y murmurava plegarias.

Dos homes vestits de negre
y de tétrica mirada
dúyan lo féretre á coll
lo front y la testa baixa.

Lo sol fugia á la posta
y la nit prest s' atansava
pe 'l camp desolat, silenci ...
tot quiet, tot mut, tot ab calma

Darrera la comitiva
silenciós també hi marxava
plorant al volgut amich
que se me 'n dúya la Parca.

Varem arribá al lloch sant
y van abocar la caixa
á dins d' un clot fons... molt fons
hont los verms ja hi pasturavan

Després... ¡contrast de la vida!
los enterramorts cantavan
y jo plorava al amich
y 'l dolo m' esgarrapava.

LLEÓ OLLÉ

DE TOT ARREU

Tenim lo gust de comunicar á nostres llegidors que l' única obra premiada en lo Certamen del «Teatro Católich», es la sarsuela de nostres particulars companys D. Joaquim Albanell y el mestre de música Sr. Bosch. A las molts felicitacions que haurán rebut servexinse unir la coral que desde nostre periódich los hi enviém.

—En la Iglesia de S. Felip Neri, celebrará avuy per primera vegada lo Sant Sacrifici de la missa nostre particular amich Rvnt. Norbert Font y Sagué, apadrinantlo l' Excm. don Eusebi Güell y Bacigalupi y la Srta. D.ª Isabel Güell y López. Rebi nostra enhorabona.

—Lo diumenge passat tinguerem lo gust d' assistir á la tendre festa que celebraren los Lluisos de Bethem, en honor als noys y noyas que feren la primera comunió preperata

per la secció Catequística de dita Associació. Després de la benedicció del magnífich Pendó que estrenaren en la professó del Corpus; llegiren bonicas poesías los novs Rosell, Boadella, Rafols, García, Coronel y Torrents y las noyas Mariné, Martínez, Casaramona, Griñon, Ricart y Bollich; intercaladas ab armoniosas composicions musicals executadas per los socis senyors Juliá, March y Graells. Los discursos estigueren á carrech dels joves D. Manel Ribas y D. Francesch Vallverdu, rebént justos y expontanis aplausos de la nombrosa concurrencia que omplía lo local.

Es verdaderament una llástima que dita Associació pera celebrar tan tendres con- agradable vetlladas com la de diumenge, no pugín disposar d' un local més capás del que tenen.

— Per demá á la nit lo Centre Moral de Gracia te anunciada la segona representació del preciós drama del Sr. Abril y Virgili «L' Afany». Per pessa 's representarà la comedia castellana «Salvarse en una tabla».

— Lo diumenge passat tingué lloch en lo local dels Lluisos de S. Pau, la representació del monólech «Mestre Olaguer» (Guimerá) y las pessas del Sr. Pradell, «Per massa viu» y «Gos de presa»; essent molt aplaudidas.

DE FORA

Lo día de Pascua en lo teatro del Circol Católich de Vilanova y Geltrú, se posá en escena lo celebrat drama de D. Joaquím Albanell, «Fam d' Or» que fou molt ben interpretat per part de 'ls senyors Montagut, Burgués, Ricart, Massana, Sirera, Nolla y Cañellas; de lo paper de Bernat ne feu lo Sr. Burgués una verdadera creació essent interrumpit varias vegadas en mitj de forts y merescuts aplausos igual que los demás actors que foren aplaudits y cridats en escena al final de tots los actes.

Finalisá tan escullida funció ab la comedia en un acte «Lo Anunci», que fou representat ab molt salero, sortint la escullida concurrencia que omplía lo local altament entusiasmada de tant agradable diversió.

CORRESPONDENCIA

B. J. Mir: Es molt tonto: no vosté, no, lo que m' envía.

Lluís Torné Ribó: no admetem *targetas* ab semblant nom.

A. de B. Castro: Lo d' aquesta setmana ja m' agrada més: corretjeixi las irregularitats y vagi fent que vosté 'n sabrá.

Joan Abras: En lloch d' un número n' hi enviarem dos: l' un per J. R. y l' altre per Joseph Sunyer.

Gat-vell y C.^a: No hi tenim cap inconvenient sempre que vostés ens abonin lo qu' ens produheix l' anunci y á més l' import dels grabats que s' hi podrían intercalar si es qu' aquets son los seus desitjos.

Ramón Vila: Li quedan ceditos els 50 exemplars qu' ens fá petició, respecte á la música

no li publicarem p' el gasto qu' ens ocasionaría.

Brisa: Enterat de lo qu' em diu en la carta; la poesia es fluixa.

V. Otnach: Aprofitarem alguna cosa.

Pere Huguet: La suscripció se satisfá per adelantat y abonantse per medi d' un giro mútuo: suscriguis per un any y se li servirà lo que demana.

R. Calderes y Llaunes: Sentim no poder complaurel puig ha passat d' actualitat. Envihi alguna altre cosa.

Salvador Fusté; Es molt agafat p' els cabells.

Joseph: Va be... per la Marieta: per mi no.

Angel Bufadó: Lo pensament es bonich pero ¡ay! la forma es tan dolenta....!

Ramón Bonet: Rebut l' import fins á fi de Maig passat.

PASA TEMPS

★

Logogrifo numérich

- 1 2 3 4 5 6 Carrer de Barcelona.
- 4 5 3 6 2 Part del cos.
- 1 2 3 2 Juguet.
- 4 5 6 Part de temps.
- 3 2 Nota musical.
- 5 Vocal.

J. Lleal.

Intrángulis

O. O. O. O.

Formar ab aquestas quatre vocals, anyadinti quatre consonants, un nom d' home.

Corre-Cuyta

XARADA

Jo sé que *tres* tinch de boig
 tinch un *hu* mes naturas;
 si *dos* bon Deu me 'l conserva
 tinch segú que m' aymarà
 l' hermosa que tant estimo
 que te per nom la *total*.

Marian Faura

★

La solucio en el número próxim.

SOLUCIÓ AL NÚMERO 17

Logogrifo numérich.—*Gumersindo.*
 Geroglífich comprimit.—*Joseph Sobregrau.*

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLANTICA DE BARCELONA

- Duas expedicions mensuals á Cuba y Méxich, una del Nort y altra del Mediterrani.
- Una expedició mensual á Centre América.
- Una expedició mensual a Rio de la Plata.
- Una expedició mensual al Brasil arribant fins al Pacífich.
- Tretze expedicions anyals á Filipinas.
- Una expedició mensual á Canarias.
- Sis expedicions anyals á Fernando Poó.
- 156 expedicions anyals entre Cádiz y Tanger arribant fins á Algeciris y Gibraltar.
- Las fetxas y escalas s' anunciarán oportunament.
- Pera més informes, acudeixis als Agents de la Companyia

LLOMBART GERMANS

Fábrica de llibres Comercials, Mostruaris, Facturas y demás treballs del ram. Secció especial per la encuadernació de Missals y llibres monumentals de Cant-Plá.

Casa oberta en lo any 1871.—FORN DE LA FONDA, 4, travessia del carrer Tarrós
 Per mes comoditat dels nostres clients 'ls models dels llibres 's prenen á domicili.

Francisco Badia, impresor Doctor Dou, 14.—Barcelona